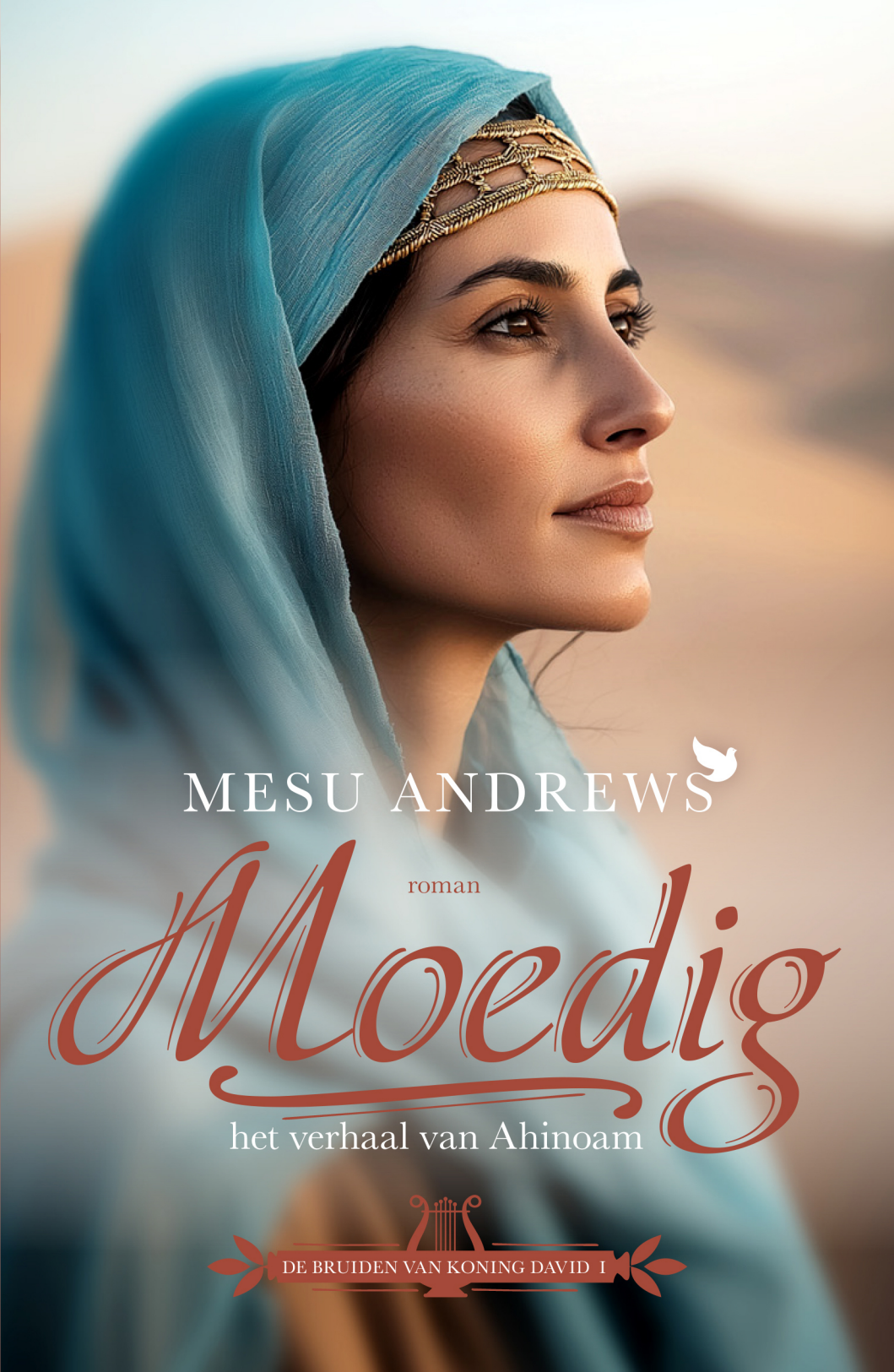

MESU ANDREWS

roman

Moedig

het verhaal van Ahinoam

DE BRUIDEN VAN KONING DAVID I

MESU ANDREWS

Moedig

roman

Vertaald door
Willem Keesmaat

KokBoekencentrum Uitgevers • Utrecht

Vertaling: Willem Keesmaat
Ontwerp omslag: Mark Hesseling
Lay-out binnenwerk: Crius Group, Hulshout

ISBN 978 90 297 3973 3
ISBN 978 90 297 3974 0 (e-book)
NUR 302
www.kokboekencentrum.nl

Oorspronkelijk verschenen onder de titel *Brave* bij Bethany House Publishers, onderdeel van Baker Publishing Group, Grand Rapids, Michigan, 49516, U.S.A.

De Bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend aan de Herziene Statenvertaling © Stichting Herziene Statenvertaling 2010/2016.

© 2024 Mesu Andrews

© 2025 KokBoekencentrum Uitgevers

Alle rechten voorbehouden. Tekst- en datamining zijn niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

Uitgeverij KokBoekencentrum vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Aan Sherril Odom

Je begon als een volger op social media, deed mee met verscheidene presentatieteams, werkte daarna hard om je CMS-certificatie te halen en bood aan om mijn korte verhalen te redigeren. Je bent een vriendin, brainstormer en redder-in-nood-redactrice geweest bij dit project.
Een simpel bedankje was gewoon niet genoeg.

LIJST VAN PERSONAGES

Abjathar	Davids persoonlijke priester
Abigaïl	Davids halfzus
Abigaïl	Nabals weduwe; Davids vrouw
Abisaï	Davids neef; Zeruja's zoon; commandant van de Drie
Abner	Sauls generaal
Achimelech	Hogepriester in Nob
Achimelek	Hethitische soldaat
Ahinoam	Torens dochter; Davids vrouw
Ahinoam	Sauls vrouw
Amasa	Davids neef; zoon van Jether en Abigaïl
Amasai	Kahathiet (Stam van Levi); een van Davids helden
Asahel	Davids neef; Zeruja's zoon; een van Davids helden
Attai	een Gadiet die zich bij de burcht bij Davids leger aansloot
David	zoon van Isaï, gezalfd tot Israëls volgende koning, terwijl Saul nog op de troon zat
Egla	dochter van een Moabitisch dienstmeisje (Kejala)
Eleazar	een van Davids helden; zoon van Dodo; lid van de Drie, samen met Samma en Abisaï
Elhanan	een van Davids helden; zoon van Dodo, uit Bethlehem
Eliab	zoon van Isaï; Davids oudste broer
Elifelet	een van Davids helden; zoon van Ahasbai, de Maächathiet (wat hem aan Achis verbond)

Gad de Ziener	een profeet
Oude Jeremia	een Gadiet die zich bij de burcht bij Davids leger aansloot
Isaï	Davids vader (abba)
Jether	Ismaëliet; echtgenoot van Davids halfzus Abigaïl
Joab	Davids neef; Zeruja's zoon; commandant van Davids leger
Jonadab	Davids neef; Simea's zoon
Jonathan	Simea's (de strijder) zoon
Jonathan	een zoon van koning Saul, de kroonprins; Davids beste vriend
Kejala	dienstmeisje uit Moab
Michal	Sauls dochter; Davids eerste vrouw
Miriam	(fictieve naam) een van Abigaïls dienstmeisjes
Oude Miriam	vriendin van Toren en Ahinoam, uit Jizreël
Nabal	rijke Judese landeigenaar; Abigaïls eerste echtgenoot
Nitzevet	Davids moeder (ima)
Orpa	(fictieve naam) een van Abigaïls dienstmeisjes
Ozem	Isaï's zesde zoon; Davids broer
Paltiël	Michals tweede echtgenoot
Samuel	een priester en profeet die de eerste en tweede koning van Israël heeft gezalfd
Saul	de eerste koning van Israël
Samma	een van de Drie
Simea	Isaï's derde zoon
Toren	Ahinoams vader
Uria	een Hethiet; een van Davids helden
Zeruja	Davids halfzus; moeder van Joab, Abisaï en Asahel

NOOT VOOR DE LEZER

[God zei tegen David door Zijn profeet Nathan:]
'Ook maakt de Heer u bekend dat de Heer voor ú een huis zal maken.'
2 Samuel 7:11

David is een van mijn favoriete Bijbelse helden. Hij versloeg een reus met een slinger, een steen en een geloof dat groter was dan heel het leger van Israël. Toen koning Saul hem vals beschuldigde en hem tot in de woestijn achtervolgde, had David wraak kunnen nemen, maar bleef hij trouw aan Jahwe en koos in plaats daarvan om genadig te zijn. Die beslissing had tot gevolg dat David en zijn trouwe volgelingen jarenlang een zwaar leven hadden. Terwijl Saul David vol vuur achternazat, streefde David hartstochtelijk een relatie met God na. Hoewel Bijbelwetenschappers het er niet helemaal over eens zijn hoeveel jaar David aan de doorgedraaide koning van Israël heeft weten te ontkomen, zijn ze het er allemaal over eens dat Davids meest hartverscheurende psalmen zijn geschreven terwijl hij en zijn bij elkaar geraapte legertje zich als vluchtelingen in de woestijn van Juda ophielden.

In het boek *Moedig* gebruik ik de fundamentele waarheid van de Bijbel, historisch onderzoek en creatieve fictie om een verhaal op te bouwen rond Davids derde vrouw, zoals beschreven in 2 Samuel 3:2-5. De zes vrouwen die zijn eerste zes zoons in Hebron baarden, vormden het fundament van Davids huishouden. Als je graag iets over Davids achtergrond met koning Saul en zijn leven met Michal, Abigaïl en Ahinoam wilt lezen voor je aan mijn verzameling van waarheden, feiten en fictie begint, vind je dat in 1 Samuel 13-26.

Ahinoam, Abigaïl, Maächa, Haggith, Abital en Egla hadden

allemaal hun eigen rol in het geheel, hoewel in de Bijbel alleen Abigaïls verhaal is opgetekend. Davids keuze voor veel vrouwen mag dan een aanslag zijn op onze moderne gevoeligheden, maar vergeet alsjeblieft niet dat het oude Israël een heel andere tijd en cultuur was. En wat nog belangrijker is, hou in gedachten dat, hoewel Davids vrouwen misschien verrast waren elke keer dat David er weer eentje aan zijn harem toevoegde, Jahwe nóóit verrast was! Vanaf de schepping van de tijd wist God dat Jezus uit de 'wortel van David' zou voortkomen en 'de Zoon van David' zou worden genoemd.

In dit verhaal maak je kennis met Ahinoam en Abigaïl, de eerste vrouwen die worden genoemd als de bruiden van koning David in Hebron. Maar dit is Ahinoams verhaal. In de Bijbel wordt ze zes keer genoemd en elke keer wordt er alleen aan haar gerefereerd als Jizreëliet, wat op haar geboorteplaats Jizreël in Judea duidt (Jozua 15:56). Hoewel ik niet veel historische informatie over Ahinoam heb gevonden, is ze een van de meest intrigerende personen geworden over wie ik heb geschreven, vanwege haar (fictionele) afkomst als Keniet. Ik hoop dat je van deze Bijbelse geschiedenis in het verhaal zult genieten, samen met dat scheutje creatieve fictie.

Ga met me mee naar het oude Israël en maak kennis met Davids moedige bruid.

Deel 1

Saul zag en merkte dat de Heere met David was en dat Michal, de dochter van Saul, van hem hield. Toen werd Saul nog meer bevreesd voor David; en Saul was een vijand voor David, al zijn dagen.
1 Samuel 18:28-29

PROLOOG

David

Michal, zijn vrouw, vertelde David echter:
Als je jezelf vannacht niet in veiligheid brengt, word je morgen gedood.
1 Samuel 19:11b

Elul (september) 1018 v.C.
Sauls 34ste regeringsjaar;
7 jaar na Davids zalving
Gibea in Benjamin

Door Sauls steeds verkramptere grip op zijn speer vervloog mijn hoop om deel van zijn familie te kunnen blijven uitmaken. Ik focuste me nu helemaal op overleven. Hij nam alleen zijn speer maar mee naar een feest wanneer zijn geest verduisterd was. En ik mijn lier, als wapen en als schild. Mijn getokkel van vanavond had niet veel uitgehaald en was niet in staat gebleken om de chaos achter Sauls ogen tot rust te manen.

Ogen die nu op mij waren gericht.

Het was een besloten feestje. Sommige mensen zouden het intiem noemen, als ze de onderliggende spanning tenminste niet opmerkten. Prinses Michal was de enige koninklijke nazaat die officieel was uitgenodigd en ik de enige schoonzoon. Michals *ima*, koningin Ahinoam, zat rechts van haar dochter. Aan de andere kant van de lage, cederhouten tafel, op nieuw opgevulde Tyrisch purperen kussens, zaten de koning en zijn concubine, Rizpa. Ze gaf haar pasgeboren zoontje de borst en wierp onzichtbare dolken in de richting van de koningin. Ahinoam pareerde haar stekende blik met een schild van integriteit, gevormd

door bijna zestig jaar als Sauls echtgenote. De koning negeerde de oorlog tussen zijn vrouwen en bleef mij woest aanstaren.

Maar Michal was nog nooit een gevecht uit de weg gegaan.

'Heks!' siste ze naar Rizpa en legde haar handen op de schouders van haar ima, zoals een hen zich over haar kuikens ontfermt. Ze was er zo op gefocust geweest om haar ima te beschermen, dat ze de wilde blik in de ogen van haar abba niet had opgemerkt.

Ik bleef doorspelen. *Rustig aan. Adem in, adem uit. Geen angst tonen.* Vanuit mijn ooghoeken zag ik zijn koninklijke wachtposten, alert en op hun hoede. Ik was hun kapitein sinds Saul me had gepromoveerd tot bevelhebber over duizenden soldaten, in de hoop dat de Filistijnen me zouden doden, zodat hij het zelf niet hoefde te doen.

Michal schoof naar me toe en hief een hand op om haar gefluisterde woorden aan het oog van de anderen te onttrekken. 'Ik breng ima terug naar haar kamer. Ze hoeft deze vernedering niet te ondergaan.'

Ik knikte en miste onderwijl geen enkele noot. Maar toen ze wilde opstaan, hield ik lang genoeg op met spelen om haar weer naar me toe te trekken en in haar oor te fluisteren: 'Waarom was jij zo verbaasd toen mijn regiment vanavond kwam opdagen? Had je mijn boodschap niet gekregen?' Ik liet haar los, speelde verder en keek weer naar de koning.

Michal wierp een behoedzame blik op haar abba voor ze haar hand nog eens ophief en fluisterde: 'Ik denk dat abba maanden geleden jouw rapporten naar Gibea heeft geblokkeerd. We hebben hier alleen maar boodschappers over abba's en Jonathans overwinningen gehad. Berichten over jouw successen druppelden alleen maar via handelsreizigers binnen.'

Toen ze zich terugtrok, begon Saul zijn speer door zijn handen te rollen. Zijn ogen vernauwden zich. Het moment voelde griezelig hetzelfde aan als jaren geleden, de eerste keer dat hij een speer naar me had gegooid. Die avond waren onze troepen Gibea in gemarcheerd onder het welkomstlied *Saul heeft zijn*

duizenden verslagen, maar David zijn tienduizenden. Later die avond had hij me met zijn speer aan de muur proberen te spietsen. Afgelopen jaar waren we onder soortgelijke omstandigheden thuisgekomen en de volgende dag vaardigde Saul een bevel uit aan elke commandant om mij te executeren. Gelukkig waren mijn kameraden te verbijsterd om aan het bevel te gehoorzamen en Jonathans snelle tussenkomst redde me het leven.

Saul veranderde wonderlijk genoeg van gedachten en zwoer om me nooit met een vinger te zullen aanraken. Hij werd weer de gastvrije vader die hij was geweest nadat ik Goliath had gedood, net als Michals broers, haar zus en hun gezinnen. Afgelopen winter was ik erachter gekomen wat het betekende om te worden opgenomen in Sauls gezin en was ik verliefd geworden op mijn mooie, levendige en koninklijke echtgenote. We hadden onafgebroken gebeden dat God haar schoot zou openen voor ik in het voorjaar ten strijde zou trekken. Maar dat had Hij niet gedaan. *Jahwe, wat staat ons te wachten als haar abba me nog eens probeert te doden?*

Ik had mijn aandacht door mijn gemijmer wat laten verslappen en mijn vingertoppen waren verdoofd door het tokkelen. Toen het me opviel dat Sauls wangen en hals wat rood aangelopen waren, ging ik iets rechterop zitten. Tokkelde harder. Ik keek snel om me heen om te zoeken naar de beste ontsnappingsroute en zag dat Michal iets tegen haar moeder fluisterde. *Heer, laat er alstublieft niemand anders gewond raken wanneer Saul mij probeert te raken*. Ik had moeten weten dat er iets niet klopte toen alleen de mannen van mijn regiment naar Gibea waren teruggeroepen en daarna snel naar hun huis in Judea waren gestuurd. *Och, wat had ik graag gewild dat je hier was, Jonathan, mijn vriend en broer.* Misschien zou hij de razernij van zijn abba wat hebben kunnen indammen.

Misschien zou een rustig lied helpen. '*Luid roep ik tot de Heer, luid smeek ik de Heer om hulp*.' Sauls irritatie leek erger te worden bij het horen van de naam van Jahwe, dus speelde ik door, maar hield het verder op neuriën.

Plotseling voelde ik de strijd aankomen en alles om me heen leek te vertragen. *Jahwe, bescherm me met Uw kracht en snelheid*. Saul sperde zijn neusvleugels. Zijn ademhaling versnelde. Zijn rechterhand met de speer ging naar achteren en zijn linkerhand strekte zich naar mij uit – zijn doelwit; de perfecte werphouding.

'Michal!' Ik gooide mijn lier opzij en vloog op haar af, terwijl de speer zich met een ziekmakende dreun in de muur boven mijn hoofd begroef. Op het moment dat ik overeind vloog, greep ik mijn vrouw en trok haar met me mee naar de enige deuropening. Achter ons vermengde een onaards gebrul zich met de gil van koningin Ahinoam, waardoor Michal met een ruk achteromkeek.

'Blijf rennen!' drong ik aan. We wisten het paleis uit te komen en renden langs de schaduwrijke randen van de binnenplaats. 'Hij wil haar geen kwaad doen. Alleen mij.'

We kwamen langs de stallen, renden door de wijngaard en bereikten uiteindelijk het kleine huis van twee verdiepingen dat Saul ons voor onze bruiloft cadeau had gedaan. Michals zus Merab woonde met haar gezin in het huis ten oosten van het onze en een van haar broers woonde met zijn gezin aan de westkant. Er scheen licht van de olielampen door hun ramen, maar op dit late uur was alles rustig. We glipten ons huis in, barricadeerden de deur en staken een enkele lamp aan.

'Je moet hier weg!' zei Michal. De lamp beefde in haar handen. 'Ga nu!'

'Maar waar moet ik naartoe?' Ik streek wild met mijn vingers door mijn haar, begon te ijsberen en balde toen mijn vuisten. 'Je abba heeft misschien al mannen bij de poorten van de stad gestationeerd om me te doden.'

In het lamplicht zag ik dat alle kleur uit Michals gezicht wegtrok. 'Als je ooit van me hebt gehouden, David, verlaat je Gibea vannacht nog.'

Ik stond door die opmerking abrupt stil en keek haar met open mond aan. *Als ik ooit van haar heb gehouden?* 'Heb ik je ooit enige reden gegeven om daaraan te twijfelen?'

‘Nee, ik bedoelde alleen maar…’ Ze slaakte een zucht en bestudeerde haar met juwelen bezette sandalen. ‘Ik bedoelde alleen maar te zeggen dat je vanavond nog moet vertrekken.’ De lamp sputterde. Of kwam het door Michals bevende hand om het vaatje van klei die de schaduwen op de muren deed dansen?

Ik nam de lamp van haar over en zette die op een tafeltje dat in de buurt stond, waarna ik mijn armen om de enige vrouw sloeg van wie ik ooit had gehouden. Ik liet mijn wang op haar hoofd rusten en sprak zacht en vriendelijk, maar met zoveel vastbeslotenheid als ik maar kon opbrengen op een avond met zo veel onzekere factoren.

‘Je weet dat ik mezelf nooit een koningsdochter waardig heb geacht, Michal. Ik was een herdersjongen, opgevoed door mijn abba’s hoofdherder en een zus die weduwe was en al drie zoons had. Toen jouw abba een huwelijk tussen ons voorstelde, kwam ik er al gauw achter dat hij jouw bruidsschat op honderd Filistijnse voorhuiden had gezet, in de hoop dat ik zou worden gedood terwijl ik ze aan het verzamelen was. Onze verbintenis was niet bepaald vruchtbare grond voor ware liefde, maar ik heb van je gehouden als Jahwes geschenk.’ Ik liet mijn hand onder haar haar door glijden en keek haar diep in de ogen. ‘Hoewel we tijdens ons huwelijk van twee jaar maar een paar maanden samen zijn geweest, Michal, dankzij *bat* Saul, laat er nooit enige twijfel rijzen over het feit dat mijn liefde voor jou gemeend is.’ Ik boog me voorover om haar zoete lippen te proeven en zag vreselijk tegen een volgend vertrek op.

‘David.’ Ze drukte zich nog eens tegen mijn borst aan en deed daarna een stapje naar achteren, waarbij ze het vermeed om me aan te kijken. ‘Ga nu, alsjeblieft.’

‘Heb je nou echt zo’n haast om van me af te komen?’ De vraag was er scherper uit gekomen dan de bedoeling was.

‘Als je nu niet vertrekt, ben je morgenochtend dood!’ Het vuur in haar ogen glinsterde in de opkomende tranen. ‘Ik zou dat niet kunnen verdragen, David. Ga. Alsjeblieft.’

‘Kom met me mee.’ Ik stak een hand naar haar uit, maar ze

trok zich terug, vermeed mijn aanraking.

'Nee, ik kan ima hier niet achterlaten.' En weer bestudeerde ze haar sandalen. 'En trouwens, hoe kan ik bij je blijven als je niet eens weet waar je naartoe moet?'

Haar logica voelde aan als een afwijzing en oude onzekerheden beroerden de droesem op de bodem van mijn hart. Wat als Jonathan zijn abba deze keer niet tot rede wist te brengen? Zou prinses Michal een schaapherder boven haar koninklijke familie verkiezen? *Jahwe, is dit de laatste keer dat ik mijn vrouw zal zien?*

Overweldigd door die mogelijkheid stak ik nog eens een hand uit. 'Michal, kijk me aan.' Langzaam, aarzelend, hief ze haar ogen naar me op. 'Ik vertrek vanavond nog. Zo snel mogelijk. Maar ik heb je hulp nodig. Misschien laat je abba mannen bij de stadspoorten posten, dus zul je me door ons slaapkamerraam naar beneden moeten laten zakken, naar het pad dat om de stad heen loopt.'

Ze schudde haar hoofd en begon te protesteren. 'Dat kan ik niet doen. Abba zal erachter komen dat ik je heb geholpen en –'

'Daar komt hij niet achter.' Ik bewoog mijn wachtende hand op en neer en uiteindelijk legde ze beide met henna beschilderde handen in de mijne. Ik hief ze op naar mijn lippen terwijl ik haar bleef aankijken, waarbij ik haar probeerde te doordrenken met de verzekering die ik van Jahwe voelde. 'Wanneer ik me morgenochtend niet meld, zal je abba jou laten roepen. Vertel hem eenvoudigweg dat je in een leeg bed wakker bent geworden, dat ik ertussenuit ben geknepen terwijl jij lag te slapen.'

Ze keek me onderzoekend aan en deed er heel even het zwijgen toe. 'Dat lukt me wel,' reageerde ze met bevende stem.

'Daar ben ik van overtuigd, Michal. En ik kom terug zodra…' Tja, zodra wát, eigenlijk? Wat kon ik haar beloven? Ik drukte een kus op haar voorhoofd, rook de lichte geur van haar jeneverbesolie en zei: 'Ik kom terug zodra de gekweldheid van je abba is verdwenen.' *Laat dat spoedig gebeuren, Jahwe.*

★★★

Zo vluchtte David en ontkwam. Hij kwam bij Samuel in Rama…
Toen ging [Saul] daarheen, naar Najoth bij Rama; en dezelfde Geest van God kwam ook op hem. En al profeterend ging hij verder…
Toen vluchtte David uit Najoth bij Rama. Hij kwam bij Jonathan en zei: Wat heb ik gedaan, wat is mijn misdaad, en wat is mijn zonde tegenover je vader, dat hij mij naar het leven staat?
1 Samuel 19:18, 23; 20:1

Zes dagen later

Ik zette een derde streepje op het rotsblok, dat aangaf dat dit de derde dag was sinds ik uit Rama was teruggekeerd. Daarna dook ik nog verder weg achter de steen Ezel. De ironie van mijn schuilplaats liet een zure glimlach op mijn koude gezicht achter, dus trok ik de lamswollen mantel die Samuel me had gegeven dichter om mijn schouders.

Ik had uit Rama weten te ontsnappen en was teruggekeerd naar de steen Ezel – de rots van het vertrek – als een gedenkteken aan mijn oude leven, in de wetenschap dat ik nooit naar Gibea of mijn vrouw zou kunnen terugkeren. Toen ik daar aankwam, had Jonathan op me staan wachten – niet specifiek op mij, maar eenvoudigweg omdat hij het gevoel had gehad dat hij hier vroeg in de ochtend aan zijn vaardigheid in het boogschieten moest werken. We vielen elkaar in de armen op exact dezelfde plek waar hij zijn vader een jaar geleden ervan had weten te weerhouden om mij te vermoorden. Jonathan had niet van zijn vaders aanslag op mijn leven geweten en had me bij de rots van het vertrek achtergelaten, in de hoop dat hij zijn abba nog eens tot rede zou weten te brengen en ik weer in de gunst van Saul zou komen te staan.

Maar ik wist dat het geen zin had. Ik probeerde uit te leggen dat de zaken er deze keer anders voor stonden. 'Je hebt de haat in zijn ogen niet gezien toen hij die speer naar me toe smeet en ik had nooit gedacht dat hij moordenaars helemaal tot in Samuels dorp achter me aan zou sturen.'

‘Maar abba heeft gezien hoe Jahwe je beschermde en Zijn Geest stuurde om door zijn eigen moordenaars heen te profeteren. Zelfs abba was overmand en ook hij profeteerde. Dan moet zijn hart toch veranderd zijn?’ Jonathan had voorgesteld dat ik bij de steen Ezel zou blijven en mijn zitplaats aan de koninklijke tafel voor het feest van de nieuwe maan onbezet zou laten. ‘Ik zal wel iets verzinnen voor je afwezigheid,’ zei hij, ‘en mijn vaders reactie zal dan wel duidelijk maken hoe hij op dat moment over je denkt. Over drie dagen kom ik terug om je te laten weten hoe de zaken ervoor staan.’

Hij had me genoeg eten gegeven om de afgelopen drie dagen mee door te komen en had me beloofd om terug te keren met goed nieuws en een kleine boogschutterscompetitie. *Dank U, Jahwe, voor mijn broer Jonathan.*

Ik hoorde opeens het *twang!* van de pees van een boog. Vlak daarna begroef een pijl met bronzen punt zich in de bedauwde aarde, tien stappen ten oosten van mijn schuilplaats. Er volgden nog twee schoten, vlak achter elkaar, die allebei een mooie boog beschreven. Het enthousiaste gelach van een dienstknecht klaterde door de ochtendstilte en werd luider toen zijn voetstappen dichterbij kwamen. Ik veranderde van positie achter het rotsblok om ervoor te zorgen dat ik uit zicht bleef.

Ik hield mijn adem in en luisterde naar de gecodeerde boodschap die Jonathan en ik hadden afgesproken. Als hij tegen de jongen zou zeggen: ‘De pijlen zijn dichterbij. Raap ze op en kom terug,’ zou ik naar Michal kunnen terugkeren en van een rustige winter kunnen genieten. De afgelopen drie dagen had ik mezelf er dan ook van proberen te overtuigen dat dat binnen de mogelijkheden lag.

Maar in plaats daarvan riep Jonathan: ‘Ligt de pijl niet verder bij je vandaan?!’

Het bloed stolde in mijn aderen toen ik de gecodeerde boodschap hoorde, die me duidelijk maakte dat Saul me nog steeds dood wilde hebben en ik nooit meer naar Gibea zou kunnen terugkeren.

DE BRUIDEN VAN KONING DAVID I

Soms is liefhebben
de dapperste keuze die je kunt maken

Nadat ze gevlucht is voor de Amalekieten, kruist het pad van de jonge Ahinoam een groep buitenstaanders die haar leven voorgoed zal veranderen: het rebellenleger van David. Deze tot krijgsheld ontpopte herder trekt met zijn mannen rond, op de vlucht voor koning Saul. Er wordt gefluisterd dat hij Gods gezalfde is en Ahinoam voelt zich onweerstaanbaar aangetrokken tot deze gedreven leider en zijn strijd om rechtvaardigheid.

Dankzij haar kennis van metaalbewerking wint ze al snel het respect van de soldaten. Toch houdt ze David op afstand: eerdere teleurstellingen hebben haar hart verhard. Maar terwijl het leger van koning Saul dichterbij komt, ontdekt Ahinoam dat moed niet alleen nodig is op het slagveld – ook in de liefde moet ze dapper zijn. Durft ze haar hart te openen voor Israëls toekomstige koning?

Mesu Andrews weet als geen ander de verhalen uit het Oude Testament tot leven te brengen. Ze wordt geprezen om haar grondige research. *Moedig* is het eerste deel in haar Bijbels-historische serie over de vrouwen van David.

NUR 302

ISBN 978 90 297 3973 3

9 789029 739733

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

Moedig TQT2.indd 1